

از سخنان شاهنشاه آریامهر در مراسم سالروز

تأسیس نیروی دریائی ایران

۱۰ آبان ۱۳۵۱

(۱ نوامبر ۱۹۷۲)

اگر ایران و کرانه‌های ایران در خلیج فارس و کرانه‌های ایران در دریای عمان تنها تیغ‌زاری پیش نبود، و همچنین خوزستان ایران ثروت فعلی را نداشت، باز وظیفه میهنی و ملی و افتخارات باستانی ما حکم می‌کرد که کرانه‌های خود را حفظ کنیم.

ولی ببینیم که امروز با چه وضعی مواجه هستیم. در همین جزیره خارک که اکنون عده از شما در اینجا زندگی می‌کنید و بقیه با اوضاع آن آشنا هستید، سرمایه‌ای در یک مساحت چند کیلومتری بکار رفته است که می‌تواند تمام تأسیسات این مملکت را تا قبل از شهریور ۱۳۲۰ بخرد.

درآمد ما از نفت و مشتقات نفت در خوزستان و سایر نقاطی که با کرانه‌های خلیج فارس نزدیک هستند هر روز و هر سال بطور قابل توجهی افزایش می‌یابد. کشاورزی ایران در خوزستان بتنهایی می‌تواند مورد تحسین و احترام مردم دنیا قرار بگیرد. در سایر نقاطی که مشرف به خلیج فارس یا نزدیک به این منطقه است، همه نوع ثروت‌های طبیعی پیدا می‌شود.

اتفاقات و رویدادهای جهانی، ما را وادار کرد که هر روز به تناسب پیشرفته‌ها و رویدادها، در نظرات و نقشه‌های خود تجدید نظر کنیم.

تا سه چهار سال پیش، فقط دفاع از خلیج فارس در اندیشه من بود، زیرا عمده ثروت ما از بندرعباس و تنگه هرمز باین طرف بدست می‌آمد، و ما می‌خواستیم این ثروت‌ها را حفظ کنیم و راه رسیدن آنها را به دنیای خارج باز نگهداریم.

ولی وقایع دنیا بصورتی در آمد که ما بلافاصله مجبور شدیم ب فکر دریای عمان و کرانه‌های ایران در دریای عمان بیفتیم. باز هم وقایع دنیا طوری شد که ما را وادار کرد تا بپذیریم دریای چسبیده به دریای عمان دیگر مرز نمی‌شناسد. منظور اقیانوس هند است، و ما اکنون از لحاظ تفکر دیگر تنها ب فکر حفظ آبادان یا خسروآباد یا بندر بوشهر یا حتی بندرعباس و جزیره هرمز نیستیم.

ما دیگر تنها به فکر حفظ جاسک و چاه‌بهار نیستیم، بلکه حریم امنیت ایران مورد نظرمان است، و در این مورد ذکر نمی‌کنم که تا چند کیلومتر، زیرا هر کسی که با جغرافیا و اوضاع استراتژیکی و بخصوص با امکانات هوایی و دریائی جهان آشنا باشد می‌داند که این مرز با چاه‌بهار چه فاصله‌ای می‌تواند داشته باشد، و ما اکنون در همین راه و برای همین وسائل قدم برمی‌داریم که فعلاً از ذکر جزئیات آن خودداری می‌کنم.

اما آن چیزی که فردا خواهیم دید، آن چیزی که از حالا تا چهار ماه دیگر یا فرض کنیم هیجده ماه یا دو سال دیگر خواهیم دید، تناسبش با حال حاضر طوری خواهد بود که با اضافه کردن چند واحد نیروی ضربتی، قدرت نیروی دریائی ایران چند برابر خواهد شد، نه دو برابر و نه به تناسب مثلاً افزودن چهار ناو جدید به سی ناو فعلی. به این جهت آخرین سلاح‌هایی را که برای ما قابل استفاده است در اختیار خواهیم داشت...